

[Søren Jensen (Hasseris).]

Vi har under udvalgsbehandlingen søgt at vurdere forslaget indhold og den virkning, vi skønner lovgivningen vil få i praksis, men vi må sige med det samme, at vi er kommet til et lidt andet resultat end det, flertallet er kommet til.

Ved første behandling af forslaget tilsagde vi en både interesseret og kritisk behandling af forslaget, og jeg lagde ikke skjul på, at vi ikke kunne acceptere forslaget i den fremsatte skikkelse. Jeg pegede på, at efter venstres opfattelse kan eller skal det ikke være lovgivningens opgave at fastlægge, hvilken størrelse eller driftsform den enkelte landmand skal vælge, men at afstikke retningslinjerne og rammerne, således at han vælger løsninger, der er både rationelle og også ud fra et samfundsmæssigt synspunkt ønskelige. Landbrugsministeren og flertallet i udvalget har desværre fastholdt en skærpelse af en lang række af landbrugslovens bestemmelser.

Venstre finder, at disse ændringer medfører en upåkrævet stramning af lovens bestemmelser. Det gælder bl. a. reglerne for ophævelse af landbrugspligten, som i ministerens forslag er skærpet derhen, at råstofudnyttelse og rekreativ udnyttelse ikke længere skal være anvendelser, som kan betinge en ophævelse af landbrugspligten. Vi mener, at disse forhold er tilstrækkelig reguleret igennem råstofloven og zoneloven, og kan derfor ikke medvirke til den skærpelse, som ministerens forslag indeholder. Derfor anbefaler vi at stemme for ændringsforslag nr. 2, stillet af et mindretal bestående af det konservative folkeparti og venstre. Vort ændringsforslag går ud på, at den foreslåede skærpelse udgår af ministerens forslag.

Ændringsforslag nr. 5, stillet af samme mindretal, vedrører landmandens ret til tilplantning af en del af sin ejendom. Vi kan ikke se nogen begrundelse for den skærpelse, ministeren har foreslået, og vort ændringsforslag går derfor ud på, at den nuværende lovs bestemmelser, som efter vor opfattelse har virket tilfredsstillende, opretholdes.

Ændringsforslag nr. 10, som er stillet af et flertal, vedrørende en stramning af samdriftsbestemmelserne kan venstre heller ikke stemme for. Det er vor opfattelse, at det er urimeligt at fastsætte en afstandsbestemmelser på 5 km. Vi finder, at dette

spørgsmål i praksis vil løse sig selv gennem den enkelte landmands overvejelse af, hvad der er mest hensigtsmæssigt. Der er jo ingen landmænd, som foretager samdrift, hvis ikke de skønner, det er fornuftigt bl. a. for at udnytte de store investeringer, de i dag må foretage i dyre maskiner. Hvis de samme bestemmelser skulle gælde for vore maskinstationer, så ville de fleste af dem ret hurtigt kunne lukke forretningen.

Venstre har derfor sammen med de konservative under ændringsforslag nr. 9 foreslået, at samdriftsbestemmelserne i landbrugslovens § 9 skal opretholdes uændret, bortset fra at tidsbegrænsningen for bortforpagtning og samdrift af hele landbrugsejendomme udvides fra 10 til 15 år. Det er endvidere venstres opfattelse, at der med henblik på at fremme den frivillige strukturtilpasning bør gives den enkelte landmand videst mulig adgang til sammenlægning og supplering af sit landbrug inden for de i loven fastsatte rammer. Det er venstres opfattelse, at man her bør tilgodese først og fremmest dem, der skal leve af deres landbrug.

Sigtet med denne lovgivning bør være at skabe så bæredygtige landbrug som muligt, så landmændene bedst muligt kan udnytte de store investeringer, et tidssvarende landbrug i dag kræver. Venstre kan derfor ikke tiltræde ministerens forslag om en stramning af de nugældende regler i lovens § 13, jfr. lovforslagets § 1, nr. 7, og ændringsforslag nr. 16.

Ændringsforslag nr. 1, 3, 4, 8, 12, 24, 25, 26 og 27, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, har jeg ikke mange bemærkninger til. Ændringsforslagene drejer sig om forslagens titel, dato, straffebestemmelser og ødegårde og betegner i øvrigt en imødekommehed over for de synspunkter, venstre har fremført under udvalgsarbejdet, og vi kan følgelig derfor også tiltræde de nævnte ændringsforslag.

Derimod føler jeg trang til at gøre en del bemærkninger om ændringsforslag nr. 18 og 20, stillet af venstre, samt ændringsforslag nr. 17, 19, 21, 22 og 23, stillet af et flertal. Disse ændringsforslag vedrører bestemmelser for erhvervelse af landejendomme, og det er jo ikke mindst disse ting, som stærkest har optaget såvel offentligheden som arbejdet i udvalget.